Lietas arhīva Nr. K73-1056-24/39
ECLI:LV:ZRT:2024:1213.15210014823.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ogrē 2024.gada 13.decembrī

Zemgales rajona tiesa,

tiesnese Zeltīte Kusiņa,

piedaloties prokurorei Artai Vanagai

un aizstāvim Artim Vidžupam,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/Persona A/, personas kods /Personas kods A/,

apsūdzēta Krimināllikuma 262.[1]panta otrajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

/Persona A/ atstāja ceļu satiksmes negadījuma vietu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, ja to izdarīja transportlīdzekļa vadītājs, kas izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, kura rezultātā cietušajai nodarīti viegli miesas bojājumi.

2023.gada 11.jūlijā plkst.13.13 Ogrē pa Brīvības ielu virzienā no Lapu ielas uz Kalna ielu /Persona A/ vadīja automašīnu*Renault Zoe,*valsts reģistrācijas numurs /Transportlīdzeklis A/. /Persona A/, tuvojoties neregulējamai gājēju pārejai, nesamazināja braukšanas ātrumu un neapturēja transportlīdzekli pirms gājēju pārejas, lai dotu ceļu gājējai /Persona C/, kas šķērsoja brauktuvi pa neregulējamu gājēju pāreju, virzienā no Brīvības iela 33 uz skvēra pusi.

Pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma un Ceļu satiksmes noteikumu prasības, /Persona A/ Brīvības ielā 33 uz neregulējamas gājēju pārejas izraisīja ceļu satiksmes negadījumu – uzbraukumu gājējai /Persona C/ –, kā rezultātā cietušai nodarīti viegli miesas bojājumi ar īslaicīgu veselības traucējumu: sistas virspusējas brūces un asinsizplūdumi uz labās un kreisās pēdas I pirksta ar naga plātnīšu bojājumiem.

Pēc ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanas /Persona A/ nepalika negadījuma vietā, neizsauca medicīnisko palīdzību, nedarīja visu iespējamo, lai negadījuma vietā saglabātu pēdas, par ceļu satiksmes negadījumu nepaziņoja policijai, tādējādi pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 39.punktā noteiktās prasības.

Ar tādām darbībām /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1]panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētā /Persona A/ izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.[1]panta otrās daļas sevi par vainīgu atzina pilnīgi, t.i., atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un to juridisko kvalifikāciju.

Apsūdzētā izdarīto nožēloja, lūdza un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā par viņai izvirzīto apsūdzību, apliecinot pilnīgu izpratni par viņai izskaidroto pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekām, kas noteiktas Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturtajā daļā.

[3] Izvērtējot apsūdzētās /Persona A/ attieksmi pret izvirzīto apsūdzību un piekrišanu neizdarīt pierādījumu pārbaudi par izvirzīto apsūdzību, kā arī prokurores A.Vanagas un aizstāvja A.Vidžupa viedokli, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā par izvirzīto apsūdzību ar turpmāk minēto pamatojumu.

[3.1] Izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.[1]panta otrās daļas apsūdzētā atzīst sevi par vainīgu pilnīgi.

[3.2] Tiesai, kas ir iepazinusies ar ziņām par faktiem lietas materiālos un ir pārbaudījusi tos, nav šaubu par apsūdzētās /Persona A/ vainīgumu viņai izvirzītajā apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 262.[1]panta otrās daļas.

[3.3] Turklāt apsūdzētā piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā par viņai izvirzīto apsūdzību, apliecinot izpratni par izskaidroto procesuālo būtību un sekām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, ko noteic Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturtā daļa.

[4] Apsūdzētās /Persona A/ vainīgumu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 262.[1]panta otrās daļas tiesa atzīst par pilnībā pierādītu.

Pamatojoties uz minēto tiesas atzinumu par apsūdzētās vainīgumu, ko tiesa atzīst par pierādītu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek norādīts.

[5] Pirmstiesas procesā doto juridisko vērtējumu, t.i., apsūdzētās /Persona A/ darbību juridisko kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 262.[1]panta otrās daļas, tiesa atzīst par pareizu, konstatējot noziedzīgā nodarījuma sastāvu veidojošo pazīmju nepieciešamo un pietiekamo kopumu.

[6] Par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētā /Persona A/ ir sodāma.

[7] Tiesas izvērtētais soda noteikšanā.

Nosakot apsūdzētajai /Persona A/ soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, kuru ietvaros soda veida noteikšanā tiesa vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgās personību saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, bet soda mēra noteikšanā tiesa vērtē atbildību ietekmējošos apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām.

[7.1] Noziedzīgā nodarījuma rakstura novērtējums.

Apsūdzētās /Persona A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 262.[1]panta otrās daļas, ir klasificējams kā smags noziegums saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu.

Krimināllikuma 262.[1]panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums apdraud sabiedrības drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas jomā.

Noziedzīgā nodarījuma rakstura novērtēšanā nevar aprobežoties tikai ar noziedzīgo nodarījumu klasifikācijas novērtējumu, jo pēc būtības pat ar vienādu klasifikāciju, piemēram, smags noziegums, nav divu identisku noziedzīgu nodarījumu.

Novērtējot /Persona A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa neatstāj bez ievērības faktu, ka apsūdzētās prettiesiskā rīcība notika pilsētā, apdzīvotā vietā, kur atļautais braukšanas ātruma ierobežojums ir 30 km/h, uz neregulējamas gājēju pārejas un dienas gaišajā laikā, kad satiksme ir ievērojami intensīvāka, radot augstāku sabiedrības drošības interešu apdraudējuma līmeni.

Tiesa atzīst, ka /Persona A/ darbības, izdarot Krimināllikuma 262.[1]panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, ir atzīstamas par rīcību ar samērā augstu kaitīguma pakāpi pret satiksmes drošības interesēm, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietu un laiku, t.i., tiesa ņem vērā konstatētos faktiskos apstākļus, kas raksturo konkrēto /Persona A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu un atšķir to no citiem tāda paša veida noziedzīgiem nodarījumiem, proti, ceļu satiksmes negadījuma izraisīšana, nodarot cietušajai vieglu miesas bojājumu ar īslaicīgu veselības traucējumu.

Uz neregulējamas gājēju pārejas ielas vidū gaišā dienas laikā, t.i., labos redzamības apstākļos, neredzēt un neapturēt transportlīdzekli pirms gājēju pārejas, lai palaistu gājēju pāreju šķērsojošu un kustībā esošu gājēju, kura ir brauktuves jeb ielas vidū, tiesa vērtē kā rupju, bīstamu un bezatbildīgu transportlīdzekļa vadītāja rīcību ceļu satiksmē.

[7.2] Kaitējuma novērtējums.

Apsūdzētā /Persona A/ ar savu rīcību, izdarot Krimināllikuma 262.[1]panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, apdraudēja citu satiksmes dalībnieku drošības intereses ceļu satiksmē.

Turklāt ar Krimināllikuma 262.[1]panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu /Persona A/ radīja kaitējumu tā saucamajam papildu tiešajam apdraudējuma objektam, kas bija mazāk aizsargātā ceļu satiksmes dalībnieka – gājējas /Persona C/ – veselība, nodarot vieglu miesas bojājumu ar īslaicīgu veselības traucējumu: sistas virspusējas brūces un asinsizplūdumi uz labās un kreisās pēdas I pirksta ar naga plātnīšu bojājumiem.

Novērtējot miesas bojājuma raksturu, lokalizāciju un ārstniecības procesu, kas noritēja ambulatori, apmeklējot ģimenes ārstu, podologu un traumatologu, tiesa secina, ka apsūdzētās rīcības rezultātā nodarītajiem miesas bojājumiem, kas ir viegls miesas bojājums saskaņā ar tiesmedicīnisko kritēriju, ir samērā zems kaitīgo seku raksturs traumatisma jeb fizisko sāpju dziļuma nozīmē, jo atlabšanas process noritēja bez nepieciešamības veikt īpašas medicīniskas manipulācijas, bet ar nelieliem fiziskās aktivitātes ierobežojumiem.

[7.3] Atbildību ietekmējošie apstākļi.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktā likums paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīgā nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu.

Tomēr apstākli, ka apsūdzētā vaļsirdīgi atzinās izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un izdarīto patiesi nožēloja, ko papildus apliecina atvainošanās cietušajai un intereses izrādīšana par viņas veselības stāvokli pirmstiesas procesā un līdz iztiesāšanas procesam, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā paredzēto.

Turklāt minēto atbildību mīkstinošo apstākli saturiski dziļāku un nozīmīgāku padara pirmstiesas procesā noslēgtais izlīgums, piedaloties Valsts probācijas dienesta starpniekam (1.sējuma 234.–235.lapa). Cietusī /Persona C/ un apsūdzētā /Persona A/ 2024.gada 8.jūlijā noslēgušas izlīgumu, kura priekšmets ir izskatāmais noziedzīgais nodarījums. Izlīgumā norādīts, ka pusēm nav strīda par priekšmetā izklāstītajiem apstākļiem. /Persona A/ izteica nožēlu par izdarīto un atvainojās /Persona C/. Savukārt /Persona C/ pieņēma atvainošanos un apliecināja, ka neizvirza nekāda rakstura pretenzijas pret /Persona A/ par izlīguma priekšmetā izklāstītajiem faktiem.

/Persona A/ izvirzītajā apsūdzībā, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju, izlīgums nevar būt pamats kriminālprocesa izbeigšanai nedz Kriminālprocesa likuma 377.panta (kriminālprocesu nepieļaujošie

apstākļi), nedz Krimināprocesa likuma 379.panta (kriminālprocesa izbeigšana, atbrīvojot personu no kriminālatbildības) izpratnē.

Nav tiesiska pamata izlīgumu atzīt kā patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli, bet izlīguma fakts neapšaubāmi apstiprina apsūdzētās vainas atzīšanas un nožēlas patiesumu un dziļumu un ar to ir panākts kriminālatbildības taisnīgs noregulējums morālā aspektā.

Aizstāvis lūdza saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punktu par atbildību mīkstinošu apstākli /Persona A/ atzīt to, ka viņa ir aktīvi veicinājusi noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu, jo, cik tas bija atkarīgs no apsūdzētās, viņa sadarbojās ar izmeklēšanas iestādēm, nekavēja termiņus un pildīja procesuālos pienākumus, kā arī samaksājusi administratīvajā procesā piemēroto naudas sodu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 67.panta pirmās daļas 1., 2.punktu un 74.pantu aizdomās turētā un apsūdzētā pienākums ir noteiktajā laikā ierasties procesa veikšanai pilnvarotas amatpersonas norādītajā vietā, ja uzaicinājums izdarīts likumā noteiktajā kārtībā, kā arī nekavēt un netraucēt kriminālprocesa norisi.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka likumā noteiktu procesuālo pienākumu izpilde pati par sevi nav kaut kas īpašs vai pārāks par personas standarta procesuālajām prasībām atbilstošu rīcību, lai neradītu sev negatīvas tiesiskās sekas to neizpildes gadījumā.

Šajā kriminālprocesā tiesa nekonstatē apsūdzētās rīcību, kas aktīvi veicināja noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu arī turpmāk minēto iemeslu dēļ.

Proti, no 11.07.2023., kad ceļu satiksmes negadījumu izraisījušā transportlīdzekļa vadītāju meklēja policijas amatpersonas, līdz 20.07.2023., kad /Persona A/ ieradās uz nopratināšanu, /Persona A/ neziņoja tiesībsargājošajām iestādēm par notikumu, kurā bija iesaistīta, tostarp pēc 12.07.2023. publiskotā Valsts policijas Sabiedrisko attiecību biroja paziņojuma atsaukties ceļu satiksmes negadījuma lieciniekus un visus, kas var sniegt informāciju par 11.07.2023. ap plkst.13.13 notikušo ceļu satiksmes negadījumu Brīvības ielā 33, Ogrē, t.i., uzbraukums gājējai uz neregulējamas gājēju pārejas.

Nenoliedzami, apsūdzētā neatbild par paviršu vai bezatbildīgu citu personu rīcību notikuma apstākļu noskaidrošanā kriminālprocesā. Taču tiesa nevar atstāt bez ievērības faktu, ka apsūdzētās /Persona A/, būdams /Organizācija A/ valdes loceklis, nesniedza savlaicīgi korektu un pilnīgu informāciju par ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā un juridiskajai personai piederošā transportlīdzekļa nodošanu 11.07.2023. kā bezmaksas servisa maiņas automašīnu /Persona A/. Faktiski līdz 27.07.2023. (1.sējuma 51.lapa) /Organizācija A/ valdes loceklis /Persona G/ turpināja saraksti ar policijas amatpersonām, nenorādot savu dzīvesbiedri kā personu, kura 11.07.2023. izmantoja juridiskajai personai piederošo transportlīdzekli, kas bija iesaistīts iztiesājamā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Ievērojot visu minēto kopumā un savstarpējā saistībā, tiesai nav tiesiska pamata procesuālo pienākumu izpildi un naudas soda samaksu administratīvajā procesā atzīt par apsūdzētās atbildību mīkstinošu apstākli, tādējādi tiesa noraida aizstāvja lūgumu kā nepamatotu šajā daļā, jo Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punkta tvērumā /Persona A/ nav veicinājusi noziedzīga nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu.

Tiesa nekonstatē apsūdzētajai /Persona A/ Krimināllikuma 48.pantā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus.

[7.4] Apsūdzētās personības novērtējums.

Vērtējot apsūdzētās /Persona A/ personību, tiesa ņem vērā noskaidroto raksturojošo informāciju par apsūdzēto no dokumentiem lietā un /Persona A/ sniegto informāciju raksturojošo ziņu pārbaudes gaitā tiesas izmeklēšanā.

Tiesa vērtēja apsūdzētās attieksmi par izdarīto, kas ir paustā nožēla par izdarīto, vairākkārtēja atvainošanās cietušajai.

[7.4.1] Iztiesāšanā apsūdzētā informēja, ka viņai ir augstākā izglītība finanšu, tirdzniecības un ekonomikas jomā, precējusies, aprūpē māti (86 gadi), apsūdzētā ir pensionāre, nestrādā, ir uzņēmuma /Organizācija C/ valdes locekle, ir faktiskā un deklarētā dzīvesvieta.

Apsūdzētā /Persona A/ agrāk nav bijusi sodīta par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kā arī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā nav aktuālu sodu par administratīvajiem pārkāpumiem (1.sējuma 118.–119.lapa).

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu Izmeklēšanas biroja Izmeklēšanas nodaļas amatpersonas 2024.gada 27.februāra lēmumu Nr.15550006261024-3 (1.sējuma 188.–189.lapa) /Persona A/ piemērots administratīvais sods 10 naudas soda vienību apmērā (50 EUR) par Ceļu satiksmes noteikumu 145.punkta un Ceļu satiksmes likuma 19.panta trešās daļas un 60.panta pirmās daļas noteikumu pārkāpumiem. Minētie pārkāpumi saistīti ar izskatāmo noziedzīgo nodarījumu, naudas sodu ir samaksājusi.

[7.4.2] Lietā ir VID datu bāzes izdrukas – fiziskas personas dosjē – par personas mantisko stāvokli (1.sējuma 162.–180.lapa). Minētajās izdrukās ir informācija par /Persona A/ piederošajiem nekustamajiem īpašumiem, gūtajiem ienākumiem, ienākumu gūšanas vietām un nodokļu maksājumiem par dažādiem laika periodiem līdz /Datums U/.

Lietā ir arī VID datu bāzes izdruka par personas gūtajiem ienākumiem 2023. un 2024.gadā (1.sējuma 237.–238.lapa). No minētās izdrukas secināms, ka /Persona A/ ienākumi ir Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras veiktie maksājumi (vecuma pensija).

[7.4.3] Tiesa vērtēja arī iztiesāšanā iesniegtos raksturojumus par /Persona A/.

No /Organizācija E/ valdes priekšsēdētājas /Persona B/ 2024.gada 25.augustā sniegtā raksturojuma (2.sējuma 10.lapa) izriet, ka /Persona A/ ir salona /Organizācija B/ īpašniece un vadītāja kopš 1998.gada 26.oktobra. Visā darbības laikā /Persona A/ salons bija uzticams un augstvērtīgs uzņēmums, kur vienmēr patīkami iegriezties. Uzņēmums atbalstīja kultūras pasākumus, gan sponsorējot, gan ziedojot, gan piedaloties kultūras projektu norisēs.

Raksturojumā norādīts, ka /Persona A/ savus tiešos darba pienākumus veikusi atbildīgi, apzinīgi, rūpīgi un profesionāli, apliecinot, ka viņas profesionālās sagatavotības līmenis ir ieņemamajam amatam atbilstošs, labi prot pielietot iegūtās zināšanas un labprāt dalās ar tām.

Sadarbībā /Persona A/ vienmēr bijusi zinoša, atsaucīga, precīza, laipna un ir izrādījusi iniciatīvu. Attiecībās ar kolēģiem – uzticama, korekta un izpalīdzīga. Salona pastāvēšanas laikā /Persona A/ bija aktīva salona darbības sekmētāja un aizrautīga popularizētāja, palīdzot attīstīt dažādus kultūras projektus un iniciatīvas.

Lietā ir /Organizācija D/ valdes locekles /Persona F/ 2024.gada 8.augustā sniegtais raksturojums par /Persona A/ (2.sējuma 11.lapa), kurā norādīts, ka /Persona A/ ir šīs biedrības biedre kopš tās dibināšanas 2012.gada 25.oktobrī. Gadu laikā biedrība izveidojusies par daudzpusīgu organizāciju, kuras galvenie darbības virzieni ir skolas un pirmsskolas dibināšana un uzturēšana, interešu izglītības un mūžizglītības nodrošināšana, vides izglītība, kā arī veselīga dzīvesveida popularizēšana. Biedrības pastāvēšanas laikā /Persona A/ bijusi aktīva biedrības darbības atbalstītāja un turpina sniegt savu ieguldījumu, veicot ziedojumus un palīdzot attīstīt dažādus biedrības projektus un iniciatīvas.

Turklāt lietā ir /Organizācija A/ izpilddirektora /Persona E/ sniegts raksturojums par /Persona A/ (2.sējuma 12.lapa). Minētajā dokumentā norādīts, ka /Persona A/ ir cilvēks ar plašu sirdi un dzīves gudrību, kas ar dziļu izpratni un empātiju seko līdzi un aktīvi līdzdarbojas, atbalsta un sniedz ieguldījumu automašīnu iegādei un nosūtīšanai Ukrainas tautai, kas cieš kara apstākļos. Sadarbojoties, /Persona A/ ne tikai piedāvā materiālo palīdzību, bet arī sniedz padomus un dalās savā pieredzē, izprot citu vajadzības un vēlmes, vienmēr gatava palīdzēt, izrādot patiesu rūpi par citiem. /Persona A/ ir atbildīga sabiedrības locekle, kas veicina tikai un vienīgi pozitīvas pārmaiņas un atbalsta vietējās iniciatīvas.

Raksturojumā norādīts, ka /Persona A/ ir /Organizācija C/ valdes locekle un salona /Organizācija B/ īpašniece un dibinātāja. Šo gadu laikā salons aktīvi atbalstīja un piedalījās dažādos sporta un kultūras pasākumos – gan sponsorējot, gan apmeklējot, gan ziedojot tiem līdzekļus un tērpus. /Persona A/ ir augstākā ekonomiskā izglītība, viņa labi pārvalda angļu, krievu valodu un pārzina datoru. /Persona A/ ir ieinteresēta savu zināšanu papildināšanā un profesionālo iemaņu attīstīšanā, apmeklējot dažādus kursus un iegūstot aktuālās zināšanas gan kā datu aizsardzības speciālists, gan darba drošības speciālists, gan grāmatvedības programmu un dažādu citu jaunumu apgūšanā, gan papildinot zināšanas dažādu citu programmatūru apguvē.

Sadarbībā ar biznesa partneriem /Persona A/ sevi ir pierādījusi kā zinošu, uzticamu un kvalificētu sadarbības partneri. Viņas zināšanas un kompetence ļauj ātri un efektīvi risināt sarežģītus uzdevumus, savukārt uzticamība garantē, ka partneri var paļauties un precīzu un savlaicīgu darbu izpildi. Viņas profesionalitāte un augstie darba standarti rada stabilu pamatu ilgtermiņa sadarbībai, savukārt viņas spēja pielāgoties dažādām situācijām un izprast partneru vajadzības nodrošina, ka sadarbība vienmēr ir abpusēji izdevīga un veiksmīga.

Lietā ir līgums par brīvprātīgo darbu Nr.1.5-4.2/978 (2.sējuma 13.–14.lapa), kas bija noslēgts starp Latvijas Nacionālo kultūras centru un /Persona A/ par brīvprātīgo darbu, kas saistīts ar XXVII Vispārējo latviešu Dziesmu un deju svētku īstenošanu un sagatavošanu.

[7.4.4] Turklāt lietā ir medicīnas dokumenti (2.sējuma 32.–39., 41.lapa) par /Persona A/ veselības stāvokli. Minētie dokumenti ir dažādi izraksti no medicīnas iestādēm, kuros norādītas /Persona A/ konstatētās diagnozes un ārstnieciskie norādījumi.

[7.4.5] Lietā ir Sporta kompleksa 333 izsniegtais sertifikāts Nr.510/24 (2.sējums 42.lapa), kas apliecina to, ka /Persona A/ 2024.gada 19.septembrī apmeklēja individuālo kursu drošas braukšanas apmācībā.

[7.4.6] Tiesa uzskata, ka apsūdzētajai /Persona A/ kā darba un sabiedriskajā dzīvē visnotaļ pozitīvi raksturotai personībai un indivīdam nav raksturīga stabilu noziedzīgu tieksmju iezīme personībā. Apsūdzētās personībā nav pamata saskatīt būtiskas recidīva riska iezīmes. Tiesa uzskata, ka /Persona A/ ir un arī turpmāk būs likumpaklausīgi orientēta persona.

Izvērtējot raksturojošo informāciju kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa secina, ka apsūdzētā ir izpratusi savas rīcības nepieļaujamību un izdarījusi attiecīgus secinājumus, ko apliecina iztiesāšanā paustā dziļā un patiesā nožēla, izlīgums un atvainošanās cietušajai jau pirmstiesas procesā, kā arī tas, ka apsūdzētā /Persona A/ pēc izskatāmā notikuma ir apmeklējusi drošas braukšanas apmācību.

[7.5] Soda noteikšanā apsūdzētajai tiesa izvērtēja Krimināllikuma 46.panta pirmajā daļā noteikto, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Turklāt, lemjot par soda veidu un mēru apsūdzētajai, tiesa izvērtēja valsts apsūdzības uzturētājas, aizstāvja izteiktos viedokļus, kā arī apsūdzētās pausto pēdējā vārdā.

[7.6] Soda noteikšanā tiesa ņem vērā arī apsūdzētās piekrišanu neizdarīt pierādījumu pārbaudi, vērtējot to kā sadarbību Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta izpratnē, proti, iztiesāšanas procesa ātrākas norises veicināšana.

Kriminālprocesa likuma 21.panta pirmā daļa paredz personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību, iespēju sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Minētās likuma normas otrā daļa noteic, ka sadarbība var izpausties vienkāršāka procesa veida izvēlē, procesa norises veicināšanā, citu personu izdarītu noziedzīgu nodarījumu atklāšanā.

Tiesas vērtējumā apsūdzētās /Persona A/ piekrišanu neizdarīt pierādījumu pārbaudi par apsūdzību var vērtēt kā personas sadarbību Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta izpratnē, t.i., procesa norises veicināšana turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Nenoliedzami krimināltiesisko attiecību noregulējums un iztiesāšanas procesa norise ir ātrāka, kā arī procesuāli ekonomiskāka, ja lietas iztiesāšanā var neizdarīt pierādījumu pārbaudi. Tiesa uzskata, ka pierādījumu pārbaudes neizdarīšana nav procesa veids, bet procesuālā kārtība lietas iztiesāšanā, kas padara ātrāku iztiesāšanas procesu un krimināltiesisko attiecību noregulējumu, turklāt tikai tad, ja ir likumā paredzētais pamats un tiesas pieņemts lēmums par šādu procesuālo kārtību tiesas izmeklēšanā.

Judikatūrā nostiprināts princips, ka minētā piekrišana neizdarīt pierādījumu pārbaudi pastiprina un saturiski dziļāku padara atbildību mīkstinošo apstākli – vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēlošana –, tādējādi piekrišanu neizdarīt pierādījumu pārbaudi nekādā ziņā nevar vērtēt kā patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli.

Pamatojoties uz minētajiem argumentiem, faktu par apsūdzētās piekrišanu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā par apsūdzību tiesa vērtē kā vispārīgu apstākli jeb faktu, kas jāņem vērā soda noteikšanā Krimināprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta tvērumā.

[8] Tiesas izraudzītais soda veids un mērs.

[8.1] Ievērojot visu iepriekš minēto sprieduma [7] punktā, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi: aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā krimināprocesā apsūdzētajai /Persona A/ pēc Krimināllikuma 262.[1]panta otrās daļas nosakāms attiecīgā panta sankcijā paredzētais sods – brīvības atņemšana. Tādu soda veidu lūdza piemērot arī prokurore, atzīsto par iespējamu soda noteikšanā piemērot Krimināllikuma 55.panta pirmās daļas nosacījumus.

Soda piemērošanai jābūt individualizētai, nosakot sodu jāņem vērā izdarītā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgā personība, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, un to, ka nav pieļaujams kādu no minētajiem faktiem ignorēt vai pieminēt formāli, neizvērtējot to būtību. Nav pieļaujams kādam no minētajiem faktiem piešķirt pārāk lielu nozīmi salīdzinājumā ar citiem (*Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 1.jūlija kopsapulces lēmuma „ Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā ” 2., 4.punkts*).

Nosakot sodu – brīvības atņemšana – tiesa ņem vērā iepriekš spriedumā konstatēto par apsūdzētās /Persona A/ personību [7.4], izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu [7.1] un ar to radīto kaitējumu [7.2].

Izraugoties brīvības atņemšanas sodu, tiesa ņem vērā iepriekš spriedumā pamatoto un norādīto atzinumu, ka apsūdzētās faktisko rīcību konstatētajos un pierādītajos noziedzīgā nodarījuma faktiskajos apstākļos (apsūdzība) tiesa vērtē ka rupju, bīstamu un bezatbildīgu transportlīdzekļa vadītāja rīcību ceļu satiksmē, proti, uz neregulējamas gājēju pārejas ielas vidū gaišā dienas laikā, t.i., labas redzamības apstākļos, neredzēt un neapturēt transportlīdzekli pirms gājēju pārejas, lai palaistu gājēju pāreju šķērsojošu un kustībā esošu gājēju, kura ir brauktuves jeb ielas vidū.

[8.2] Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un pārkāpēja interesēm (*sk. A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp.*).

Tiesa atzīst par iespējamu soda mēru apsūdzētajai noteikt 4 mēnešu apmērā, t.i., mazākā apmērā par prokurores prasīto (6 mēneši), ievērojot atbildību mīkstinošo apstākli, kuru saturiski dziļāku un nozīmīgāku padarīja izlīgums starp /Persona A/ un /Persona C/, un atbildību pastiprinošu apstākļu neesību, kā arī tiesas konstatēto, ka apsūdzētā izmantoja tiesības uz sadarbību saskaņā ar Krimināprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punktu.

[8.3] Atbilstoši judikatūras atziņām Krimināllikuma 55.panta pirmajā daļā (*likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2024.gada 31.decembrim*) sniegts to apstākļu uzskaitījums, kas tiesai jāņem vērā, piemērojot nosacītu notiesāšanu. Tiesai nav tiesību ignorēt kādu no šiem likumā norādītajiem apstākļiem un tie ir saistāmi ar Krimināllikuma 35. un 46.panta nosacījumu ievērošanu, piemērojot nosacītu notiesāšanu (*Augstākās tiesas Senāta*

Krimināllietu departamenta 2009.gada 27.oktobra lēmums lietā Nr.SKK-567/2009 (11092049806), Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.oktobra lēmums lietā Nr.SKK-656/2014 (11515000610), Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 21.decembra lēmums lietā Nr.SKK-743/2015 (11096214814), Augstākās tiesa Krimināllietu departamenta 2017.gada 23.februāra lēmuma lietā Nr.SKK-68/2017 (11815006815)).

Tiesa pievienojas iepriekš spriedumā [8.1] minētā 2008.gada 1.jūlija lēmumā izteiktajai atziņai: „Lemjot par vainīgajiem piespriežamā krimināLsoda veidu un mēru, par iespēju notiesāt personu nosacīti, atbrīvot personu no krimināLatbildības un soda, par vieglāka soda piemērošanu, nekā likumā paredzētais, (..), kā arī piemērojot citas krimināLtiesību normas, tiesām jāievēro krimināLsoda mērķi. Tiesām jāizvērtē, kā konkrētās krimināLtiesiskās represijas piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu; noziedzīgu nodarījumu recidīvu novēršanu; aizsargās sabiedrisko drošību; atturēs citu personu no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas; sekmēs notiesāto personu resocializāciju.”

Vērtējot nosacītas notiesāšanas iespējamību šajā krimināLprocesā, tiesa ņem vērā ne tikai vainīgās personību raksturojošos datus, bet arī faktus, kas saistīti ar noziedzīgu nodarījumu, t.i., iepriekš spriedumā norādītos tiesas atzinumus par izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kas atšķir konkrēto noziedzīgo nodarījumu no citiem tāda paša veida noziedzīgiem nodarījumiem, tostarp arī to, ka ar apsūdzētās /Persona A/ rīcību cietušajai /Persona C/ nodarīti viegli miesas bojājumi, kas radītā kaitējuma izpratnē ir vieglākās no Krimināllikuma 262.[1]panta otrās daļas dispozīcijā ietvertajām sekām, kas iestājušās, izdarot konkrēto noziedzīgo nodarījumu.

Kā jau iepriekš tiesa norādīja, apsūdzētās personībā tiesa nekonstatē recidīva risku, jo iepriekš apsūdzētā nav sodīta, kā arī pēc izskatāmā noziedzīgā nodarījuma jauni krimināLprocesi pret viņu nav uzsākti, kas liecina par to, ka dzīves laikā apsūdzētā ir bijusi likumpaklausīga un izskatāmajam noziegumam zināmā mērā ir gadījuma raksturs. Tiesa ņem vērā apsūdzētās rīcību vēlākā laikā pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, t.i., vairākkārtēja atvainošanās cietušajai, noslēgtais izlīgums un joprojām intereses izrādīšana par cietušās veselības stāvokli. Minētais liecina par patiesu savas rīcības nožēlu un izdarītā seku izpratni.

Turklāt cēloņu un seku izpratni apliecina arī faktiskā apsūdzētās rīcība, novērtējot savu kaitīgo rīcību ceļu satiksmē ar to, ka ir apmeklējusi drošas braukšanas apmācību.

Iepriekš minētais kopumā un savstarpējā saistībā liecina par to, ka taisnīguma atjaunošana krimināLtiesiskajās attiecībās morālā aspektā ir notikusi ar noslēgto izlīgumu un cietušās pozitīvo un piedodošo attieksmi pret apsūdzēto, ka recidīva risks kaitīgai rīcībai ceļu satiksmē ir būtiski samazināts un sabiedrības drošības intereses ir respektētas ar drošas braukšanas apmācību, un kopumā sabiedrības interesēs tiesas izraudzītā krimināLtiesiskā represija atturēs apsūdzēto un citas personas no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, kā arī sekmēs notiesātās personas resocializāciju, ņemot vērā apsūdzētās pensionāres statusu, veselības stāvokli, pienākumu rūpēties par savu māti, kā arī viņas sabiedriskās aktivitātes, kompetences, kas izriet no lietā iesniegtajiem pozitīvajiem raksturojumiem.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa ir ieguvusi likumā prasīto pārliecību, ka apsūdzētā /Persona A/, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tādējādi tiesa atzīst par iespējamu /Persona A/ notiesāt nosacīti saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmajā daļā paredzēto.

Tiesa nolemj /Persona A/ noteikto brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja tiesas noteiktajā pārbaudes laikā notiesātā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināLsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus atbilstoši noteiktajam Krimināllikuma 55.panta otrajā daļā.

Piemērojot nosacītu notiesāšanu un atvieglojot soda izciešanas kārtību, tiek noteikts pārbaudes laiks, kurā personas uzvedība tiek īpaši uzraudzīta. Proti, persona tiek pakļauta soda piespiedu ietekmei, jo apsūdzētajai būs jāpilda krimināLsodu izpildi reglamentējošā likumā, t.i., Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmajā daļā, noteiktie pienākumi, kas ir obligāti jebkurai nosacīti notiesātai personai no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz pat

pārbaudes laika beigām, nodrošinot soda mērķa sasniegšanu. Turklāt Valsts probācijas dienests, kas īsteno soda piespiedu ietekmi nosacītas notiesāšanas gadījumā, ir tiesīgs noteikt apsūdzētajai kā nosacīti notiesātajai arī citus pienākumus.

Valsts probācijas dienests plāno un nodrošina uzraudzības procesu, ņemot vērā notiesātās personas detalizētā izpētē iegūto un analizēto informāciju, identificējot problemātiskās jomas probācijas klienta dzīvē, arī labo pieredzi, personas stiprās puses.

Tiesa atzīst, ka tieši ar nosacītu brīvības atņemšanas sodu tiks nodrošināta atbilstība starp valsts vārdā piemērojamo krimināltiesisko represiju un personu kopīgajām un individuālajām interesēm un tiks panākta vispārējās prevencijas mērķa sasniegšana, un apsūdzētā /Persona A/ tiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem, kādus paredz nosacītas notiesāšanas institūts, atbilstoši visiem šajā spriedumā vērtētajiem apstākļiem – izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam, kaitējumam, vainīgās personībai un citiem lietas apstākļiem.

Nosacīta notiesāšana sekmēs taisnīguma atjaunošanu, proti, īstenosies soda neizbēgamības princips, apsūdzētajai saņemot sodu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, cietušajai redzot, ka vainīgo personu sasniedz nenovēršams sods par tās izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta trešo daļu, nosacīti notiesājot, tiesa nosaka pārbaudes laiku. Tiesa nolemj /Persona A/ noteikt pārbaudes laiku uz vienu gadu. Pārbaudes laiks atbilst Krimināllikuma 55.panta trešajā daļā izvirzītajām prasībām, proti, pārbaudes laiks nevar būt mazāks par piemēroto brīvības atņemšanas laiku. Tiesas noteiktā pārbaudes laika termiņš /Persona A/ uzraudzībai ir pilnīgi pietiekams un soda mērķi sasniedzošs, ņemot vērā arī humānisma un soda individualizācijas principu, lai Valsts probācijas dienests veiktu nepieciešamās darbības soda izpildē un /Persona A/ kā probācijas kliente apliecinātu, ka turpina īstenot likumpaklausību kā prioritāti.

[8.4] Tiesa atzīst, ka apsūdzētajai /Persona A/ par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāms Krimināllikuma 262.[1]panta otrās daļas soda sankcijā paredzētais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Šā papildsoda piemērošanu par izskatāmo noziedzīgo nodarījumu likums paredz imperatīvā forma, t.i., obligāti. Atbilstoši soda sankcijas formulējumam minētais papildsods ir tiesībspējas vadīt transportlīdzekli atņemšana un reāli izpaudīsies arī kā liegums iegūt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz noteikto papildsoda laiku. Šā papildsoda apmēru tiesa atzīst par nosakāmu uz Krimināllikuma 262.[1]panta otrās daļas soda sankcijā paredzētajiem 5 gadiem.

Aizstāvis tiesas debatēs lūdza, nosakot sodu, piemērot Krimināllikuma 49.panta nosacījumus, ņemot vērā aizstāvības saskatītos vairākus atbildību mīkstinošus apstākļus, un noteikt vieglāku sodu nekā likumā paredzēts, jo īpaši attiecināt šo normu uz piemērojamo papildsodu, atsaucoties uz minētās tiesību normas 1.[1]daļas 1.punktu, tādējādi ļaujot apsūdzētajai ātrāk atgriezties transportlīdzekļu vadītāju apritē, kas mūsdienu sociāli ekonomiskajos apstākļos ir svarīgi.

Krimināllikuma 49.panta pirmās daļas piemērošanai soda noteikšanā, respektējot sodu kā pamatsoda un papildsoda kopumu, /Persona A/ nav tiesiska pamata, jo nav konstatējami vairāki atbildību mīkstinoši apstākļi. Par minētajiem jautājumiem tiesa deva savu vērtējumu un pamatojumu sprieduma [7.3] punktā.

Turklāt Krimināllikuma 49.pantā ietvertajai tiesību normai nav imperatīva rakstura, proti, pat konstatējot visus nepieciešamos priekšnoteikumus tiesību normas piemērošanai, tiesai nav obligāts pienākums to piemērot.

Savukārt Krimināllikuma 49.panta 1.[1]daļa reglamentē tieši brīvības atņemšanas soda, kas zemāks par minimālo robežu, noteikšanas jautājumus. Tiesa uzskata, ka tiešā veidā to pārnest uz papildsodu nav tiesiska pamata, ja arī tiktu konstatēti vairāki atbildību mīkstinošie apstākļi. Taču tāda tiesiskā situācija nav konstatēta šajā lietā.

Saistībā ar nosakāmā papildsoda apmēru, kas likumā šobrīd spēkā esošajā redakcijā ir labvēlīgāks /Persona A/ un ir 5 gadi (izdarīšanas laikā bija 5–7 gadi), tiesa uzskata, ka tāds apmērs ir atbilstošs un taisnīgs, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, proti, dienas gaišajā laikā, t.i., labas redzamības apstākļos, pilsētā un vietā, kur ātruma ierobežojums ir 30 km/h un ceļu satiksmi regulē neregulējama gājēju pāreja, apsūdzētā, tuvojoties neregulējamai gājēju pārejai, nesamazināja braukšanas ātrumu un neapturēja transportlīdzekli pirms gājēju pārejas, lai dotu ceļu gājējai /Persona C/, kas šķērsoja brauktuvi pa neregulējamu gājēju pāreju un bija brauktuves vidū.

Šādās vietās, kur ir neregulējamas gājēju pārejas un ātruma ierobežojums 30 km/h, tiesa uzskata, ka transportlīdzekļa vadītājam jābūt īpaši vērīgam, rūpīgam un piesardzīgam, bet apsūdzētās /Persona A/ kā transportlīdzekļa vadītājas braukšanas veids nebija pietiekami drošs un noteikumu prasībām atbilstošs, lai viņa spētu savlaicīgi samazināt braukšanas ātrumu un apturētu transportlīdzekli, tādējādi izvairoties no uzbraukuma gājējai, kas tajā brīdī šķērsoja neregulējamu gājēju pāreju.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka papildsoda termiņš 5 gadi, kas noteikts likumā, tiesiski pamatoti un uz sabiedrības drošības interesēm atbilstošu likumā noteiktu laiku atturēs apsūdzēto no piedalīšanās ceļu satiksmē, kā arī liks apsūdzētajai pamatīgāk nostiprināt nepieciešamos secinājumus par transportlīdzekļa vadīšanas drošību, rūpību un uzmanību.

[9] Noziedzīga nodarījuma izdarīšanas priekšmeta vērtības piedziņa.

[9.1] Krimināllikuma 70.^{14}panta 1.^{1}daļā noteikts, ja izdarīts šā likuma 262. vai 262.^{1}pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ar transportlīdzekli, kas pieder citai personai, no noziedzīgu nodarījumu izdarījušās personas piedzen pilnu vai daļēju šā transportlīdzekļa vērtību.

No Ceļu satiksmes drošības direkcijas informācijas (1.sējuma 134.–135.lapa) izriet, ka transportlīdzekļa *Renault Zoe*, valsts reģistrācijas numurs /Transportlīdzeklis A/, kuru vadīja /Persona A/, īpašniece ir juridiska persona /Organizācija A/.

[9.2] Pirmstiesas procesā transportlīdzekļa īpašniece /Organizācija A/, sniedzot informāciju par transportlīdzekļa vērtību (1.sējuma 59.lapa), norādīja, ka 2023.gada 11.jūlijā automašīnas*Renault Zoe*, valsts reģistrācijas numurs /Transportlīdzeklis A/, (turpmāk – transportlīdzeklis vai*Renault Zoe*) vērtība ir 28 772,34 EUR.

Šādu transportlīdzekļa vērtību valsts apsūdzības uzturētāja lūdza piedzīt no apsūdzētās /Persona A/.

Pirmstiesas procesā /Organizācija A/ informēja, ka 2023.gada 11.jūlijā laikā no plkst.10.00–18.00*Renault Zoe*nodots klientei /Persona A/ kā servisa maiņas transportlīdzeklis, par to bija noslēgts automašīnas nomas līgums (1.sējuma 55.lapa).

Iztiesāšanā aizstāvis iesniedza no /Organizācija A/ 2024.gada septembrī saņemto informāciju par*Renault Zoe* vērtību 19 583,80 EUR, ieskaitot PVN, bet ātrās realizācijas tirgus vērtība norādīta 16 900 EUR, ieskaitot PVN (2.sējuma 31.lapa).

Turklāt iztiesāšanā aizstāvība iesniedza transportlīdzekļa 2024.gada 12.septembra novērtēšanas aktu Nr.24/617 un tam pievienotos dokumentus (2.sējuma 17.–29.lapa).

Novērtēšanas aktā norādīts, ka *Renault Zoe*tirgus vērtība ir 22 600 EUR, bet ātrās realizācijas vērtība – 17 000 EUR. Vērtēšanu veica kustamās mantas vērtēšanas sertificēts vērtētājs /Persona B/.

Nosakot piedzenamo vērtību, tiesa ņem vērā, ka nedaudz vairāk kā gada laikā transportlīdzekļa tirgus vērtība ir samazinājusies salīdzinājumā ar vērtību, kāda tā bija noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā. Starpība nedaudz pārsniedz 6000 EUR (no 28 772,34 EUR uz 22 600 EUR).

Izvērtējot iepriekš minēto apstākļu kopumu, tiesa atzīst, ka apsūdzētajai /Persona A/ ir nosakāma transportlīdzekļa daļējas (tirgus) vērtības piedziņa.

Lai panāktu taisnīgu krimināltiesisko attiecību noregulējumu, no apsūdzētās /Persona A/ valsts labā tiesa nolemj piedzīt 12 000 EUR. Minētā transportlīdzekļa daļēja vērtība kā piedzenamais apmērs tiesas ieskatā ir samērīgs apsūdzētās /Persona A/ mantiskajam stāvoklim un viņas ienākumiem, ņemot vērā transportlīdzekļa, ar kuru izdarīts noziedzīgais nodarījums, tirgus vērtību.

Nosakot piedzenamās summas apmēru, tiesa vērtēja ziņu kopumu par transportlīdzekļa vērtību kopsakarā ar lietā esošo informāciju par apsūdzētās /Persona A/ mantisko stāvokli, tostarp pašas apsūdzētās sniegto informāciju, ka viņa ir pensionāre un viņas ikmēneša ienākumi ir vecuma pensija 795 EUR mēnesī. Vienlaikus tiesa ņēma vērā arī lietā esošo informāciju par apsūdzētās īpašumā esošajiem nekustamajiem īpašumiem, proti, pieci zemes īpašumi un telpu grupas īpašums (1.sējuma 162.–169.lapa).

Neieskaitot zemes īpašuma kadastrālo vērtību, kas attiecas uz apsūdzētās deklarēto dzīvesvietu, /Persona A/ pārējo nekustamo īpašumu kadastrālo vērtību kopsumma ir vairāk nekā pietiekama, lai apsūdzētā spētu samaksāt valsts labā tiesas noteikto transportlīdzekļa, ar kuru izdarīts noziedzīgais nodarījums, daļēju (tirgus) vērtību 12 000 EUR.

Savukārt aizstāvja viedokli par to, ka no apsūdzētās /Persona A/ būtu piedzenama viņas īpašumā esošā transportlīdzekļa vērtība, kas nesasniedz 1000 EUR, tiesa uzskata par nepamatotu.

Nenoliedzami, izskatāmā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienā apsūdzētā transportlīdzekli *Renault Zoe*saņēma lietošanā kā servisa maiņas automašīnu, jo savu transportlīdzekli bija nodevusi servisā remontam. Taču, nosakot piedzenamās vērtības apmēru, nav nedz tiesiska, nedz loģiska pamatojuma salīdzināt transportlīdzekļa, ar kuru izdarīts noziedzīgais nodarījums, vērtību, ar personas īpašumā esošā transportlīdzekļa vērtību, ja ar to nav izdarīts noziedzīgais nodarījums.

Likumā ir nepārprotami noteikts, ka vērtē un lemj tieši par to transportlīdzekli, ar kuru izdarīts šā likuma 262. vai 262.[1]pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

Fakts, ka apsūdzētā savu transportlīdzekli bija nodevusi servisā, nedod pamatu tiesību normas patvaļīgai un paplašinātai interpretācijai.

[10] Drošības līdzeklis.

Pirmstiesas procesā /Persona A/ kopš 2024.gada 5.janvāra ir drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana.

Lai nodrošinātu sprieduma izpildi, tiesa uzskata, ka līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai /Persona A/ ir jāsaglabā pirmstiesas procesā piemērotais drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana. Minētais drošības līdzeklis ir samērīgs un būtiski neierobežo apsūdzētās tiesības līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520.panta pirmo daļu, 523.panta 1.[1]daļu, 524., 527.panta pirmo, trešo daļu, 528.panta pirmo, otro daļu, 529., 530.panta pirmo daļu

tiesa nosprieda

/Persona A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.[1]panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo, otro un trešo daļu spriedumā noteikto brīvības atņemšanas sodu uz 4 (četriem) mēnešiem /Persona A/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

Saglabāt līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai /Persona A/ pirmstiesas procesā piemēroto drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana.

Uzdot saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta otro daļu nosacīti notiesātās /Persona A/ pārraudzību, ņemot vērā deklarēto dzīvesvietu (/Adrese C/), Valsts probācijas dienesta Zemgales reģiona teritoriālās struktūrvienības Ogres nodaļai (Rīgas ielā 14, Ogrē) un noteikt, ka /Persona A/ ir pienākums ierasties un reģistrēties minētajā soda izpildes iestādē 10 (desmit) darbdienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas kā nosacīti notiesātajai saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas 1.punktu.

Piedzīt valsts labā (piedzinējs: Tiesu administrācija) saskaņā ar Krimināllikuma 70.^{14}panta 1.^{1}daļu no /Persona A/ citai personai piederošā transportlīdzekļa*Renault Zoe*, valsts reģistrācijas numurs /Transportlīdzeklis A/, daļēju (tirgus) vērtību 12 000 EUR (divpadsmit tūkstoši*euro*).

Noteikt /Persona A/ finanšu līdzekļu par konfiscējamās mantas aizstāšanu samaksai labprātīgas izpildes termiņu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas – un pienākumu samaksu apliecinošu dokumentu nosūtīt vai iesniegt Zemgales rajona tiesai Ogrē, Brīvības ielā 6.

Iemaksāt finanšu līdzekļus 12 000 EUR (divpadsmit tūkstoši *euro*), kas aizstāj konfiscējamo mantu, Valsts kasē – saņēmējs: Tiesu administrācija, TRELLV22; konta Nr.LV02TREL819045815400B (iemaksas mērķis – konfiscējamās mantas aizstāšanas vērtība krimināllietā Nr.15210014823, EKK F22010010) un samaksu apliecinošu dokumentu iesniegt Zemgales rajona tiesai Ogrē, Brīvības ielā 6.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darbdienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Zemgales rajona tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 530.panta trešo daļu pilna sprieduma pieejamības diena – 2025.gada 13.janvāris.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 530.panta ceturto daļu pilna sprieduma pieejamības diena – 2025.gada 13.februāris.

Tiesnese Z.Kusiņa